

ธำมรงค์ธำมรงค์
พระเทพวิฑิตยาภรณ์ (หลวงปู่ชา สุภัทโท)

เนื่องในงาน พระราชทานเพลิงศพครูใหญ่เป็นกรณีพิเศษ พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปรีสุทโธ)

ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(๒๐-๓๐ มกราคม ๒๕๖๒)

สารจากอธิการบดี

พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ) อดีตเจ้าอาวาสวัดบ้านไร่ อำเภอตาบึงชุม จังหวัดนครราชสีมา พระเกจิอาจารย์ผู้มีความเมตตาและมีคุณูปการต่อประเทศชาติ ท่านได้จัดสร้างโรงพยาบาลถึง ๓ แห่ง ตลอดจนโรงเรียน วิทยาลัย และอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ ยังได้บริจาคเงินทองเพื่อช่วยเหลือ

สาธารณสุขและสาธารณกุศลต่างๆ อย่างต่อเนื่อง แม้กระทั่งสรีรสังขารของท่านก็เมตตาบริจาคเป็นครูใหญ่ให้นักศึกษาแพทย์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ทำการ ศึกษา ค้นคว้า เพื่อเป็นองค์ความรู้ในการช่วยเหลือชีวิตมวลมนุษยชาติ

ชาวมหาวิทยาลัยขอนแก่นในฐานะที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามเจตนารมณ์ของพระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ) ที่บันทึกไว้ในพินัยกรรม มีความซาบซึ้งและสำนึกในเมตตาของหลวงพ่อบนอย่างยิ่ง ได้ดำเนินการตามเจตนารมณ์ของท่านทุกขั้นตอน นับตั้งแต่เมื่อท่านได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ได้ประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น และได้ประกอบพิธีมอบสรีรสังขารให้ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ เพื่อเข้าสู่กระบวนการศึกษาในฐานะ “ครูใหญ่” ของนักศึกษาแพทย์ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และหลังจากเสร็จสิ้นการศึกษาของนักศึกษาแพทย์แล้ว วันที่ ๒๑ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒ ได้จัดพิธีสวดพระอภิธรรมร่วมกับครูใหญ่ท่านอื่น รวมจำนวน ๖๔๗ ร่าง ณ ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยขอนแก่น และประกอบพิธีพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่เป็นกรณีพิเศษ พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ) ที่ฌาปนสถานชั่วคราววัดหนองแวง ในพื้นที่ใกล้เคียงพุทธมณฑลอีสาน โดยวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒ จะประกอบพิธีลอยอังคารและอัฐิ ณ แม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย ตามเจตนารมณ์ของหลวงพ่อดังต่อไปนี้

แม้วันนี้หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ ละสังขารไปแล้วแต่คำสอนอันเรียบง่าย วัตรปฏิบัติที่งดงาม เมตตาที่สูงส่งของท่านยังคงอยู่ในใจของพุทธศาสนิกชนคนไทย และชาวมหาวิทยาลัยขอนแก่นตลอดไป

รองศาสตราจารย์ กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย
อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สารบัญ

	หน้า
พระมหากษัตริย์คุณในพระบรมราชจักรีวงศ์	๔
ชีวประวัติพระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อดุน ปริสุทโธ)	๘
อาการอาพาธของหลวงพ่อดุน	๑๙
บำเพ็ญทานบารมีที่ยิ่งใหญ่	๒๐
รวมภาพแห่งความทรงจำวันมรณภาพหลวงพ่อดุน	๒๓
การเรียนรู้การสอนจากร่างครูใหญ่หลวงพ่อดุน	๓๐
โอวาทธรรม: ๑๒ คำสอนที่จะคงอยู่ในใจตลอดไป	๓๓

พระมหากษัตริย์คุณ ในพระบรมราชจักรีวงศ์

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ ๙) และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (ในรัชกาลที่ ๙) โปรดเกล้าฯ พระราชทาน และเสด็จฯ ไปทรงบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่บุษบกเหนืออุโบสถวัดบ้านไร่ ในวันพุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๘ ยังความซาบซึ้ง และปลาบปลื้มใจแก่ปวงพสกนิกรอย่างหาที่สุดมิได้

หลวงพ่อบอกเล่าว่า ก่อนเสด็จพระราชดำเนินกลับ ซึ่งเป็นเวลาพลบค่ำแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๙) ได้ประณมพระหัตถ์นมัสการลาหลวงพ่อบอกเล่าว่า ได้รวบรวมพระหัตถ์ของพระองค์ไว้แน่นพร้อมกับกำหนดจิตและอธิษฐานในใจถวายพระพรว่า สุกโต สุกโต สุกโต

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ในหลวงรัชกาลที่ ๑๐
 ขณะดำรงพระยศสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
 เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีตัดลูกนิมิตอุโบสถวัดบ้านไร่
 เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๓๖

อ้างอิง: นัยนา แยมสาขา และคณะฯ. หลวงพ่อคุณ ปริสุทฺโธ. พิมพ์ครั้งที่ ๑.
 กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๔๓.

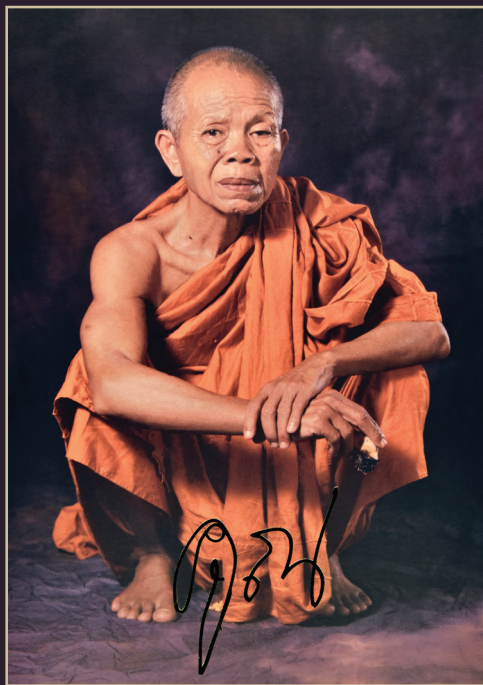
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธี
ยกช่อฟ้า เททองหล่อพระประธาน ณ วัดบ้านไร่
เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

พระบรมวงศานุวงศ์อีกหลายพระองค์ ได้เสด็จไปนมัสการหลวงพ่อกุณ
ที่วัดบ้านไร่ อาทิ พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชาทินัดดามาตุ
พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา
สิริวัฒนาพรรณวดี ฯลฯ

ชีวประวัติ พระเทพวิทยาคม (คูณ ปริสุทฺโธ)

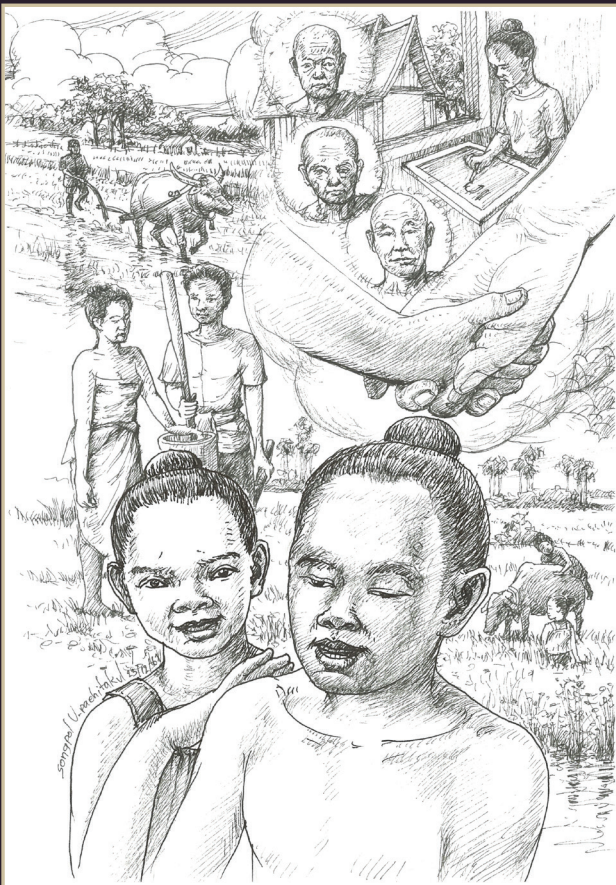
พระเกจิอาจารย์ อดีตเจ้าอาวาสวัดบ้านไร่ และอดีตที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค ๑๐

หลวงพ่อกุณ เกิดในชื่อและนามสกุลทางโลกคือ คุณ ฉัตรพลกรัง เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๖ ตรงกับแรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีกุน ที่บ้านไร่ หมู่ที่ ๖ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เป็นบุตรชายคนโตของนายบุญ และนางขาว ฉัตรพลกรัง ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกร มีน้องสาวร่วมบิดามารดา ๒ คน คือ นางคำมั่น วงษ์กาญจนรัตน์ และ นางทองหล่อ เพ็ญจันทร์

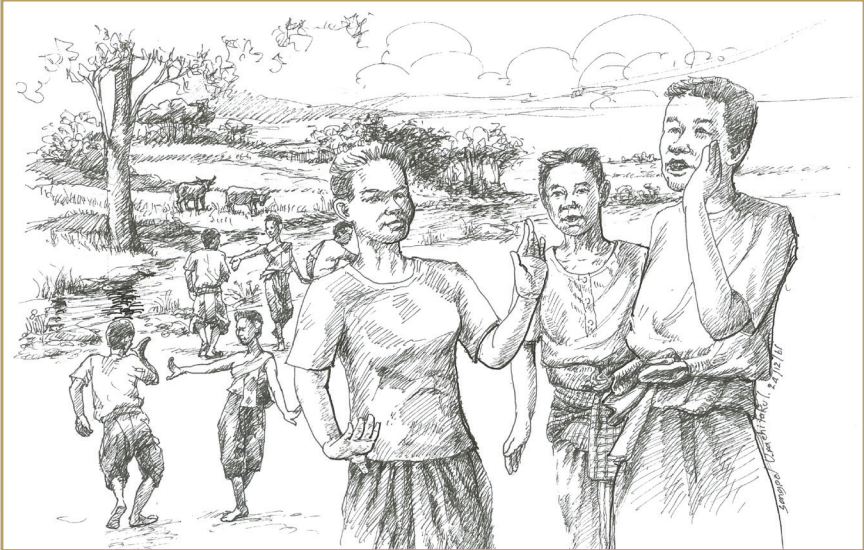

ชีวิตในวัยเด็ก

โยมแม่เสียชีวิตตั้งแต่หลวงพ่อยุได้ ๑๑ ขวบ โยมพ่อได้นำไปฝากเป็นศิษย์ วัดบ้านไร่เพื่อให้เรียนหนังสือกับพระสงฆ์ พระอาจารย์ที่วัดทั้ง ๓ ท่านตั้งใจสอนอย่างจริงจังและดีมาก ทำให้หลวงพ่อดังใจเรียนจนได้มีความรู้มาถึงปัจจุบันนี้

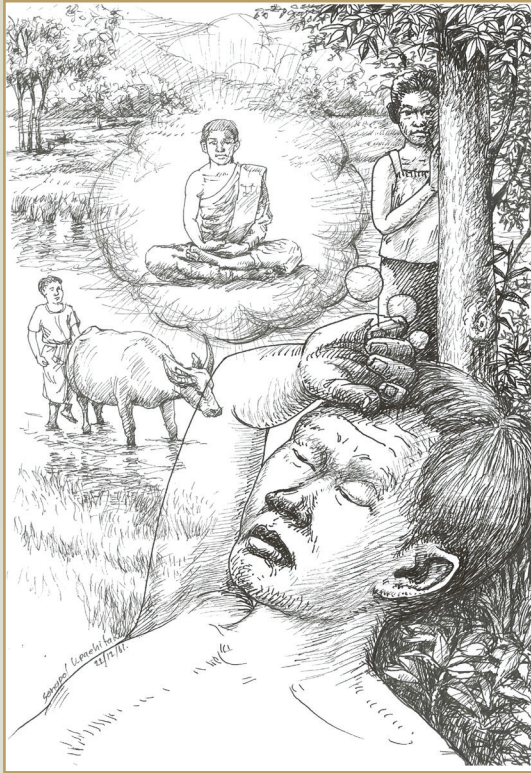
ชีวิตวัยรุ่น

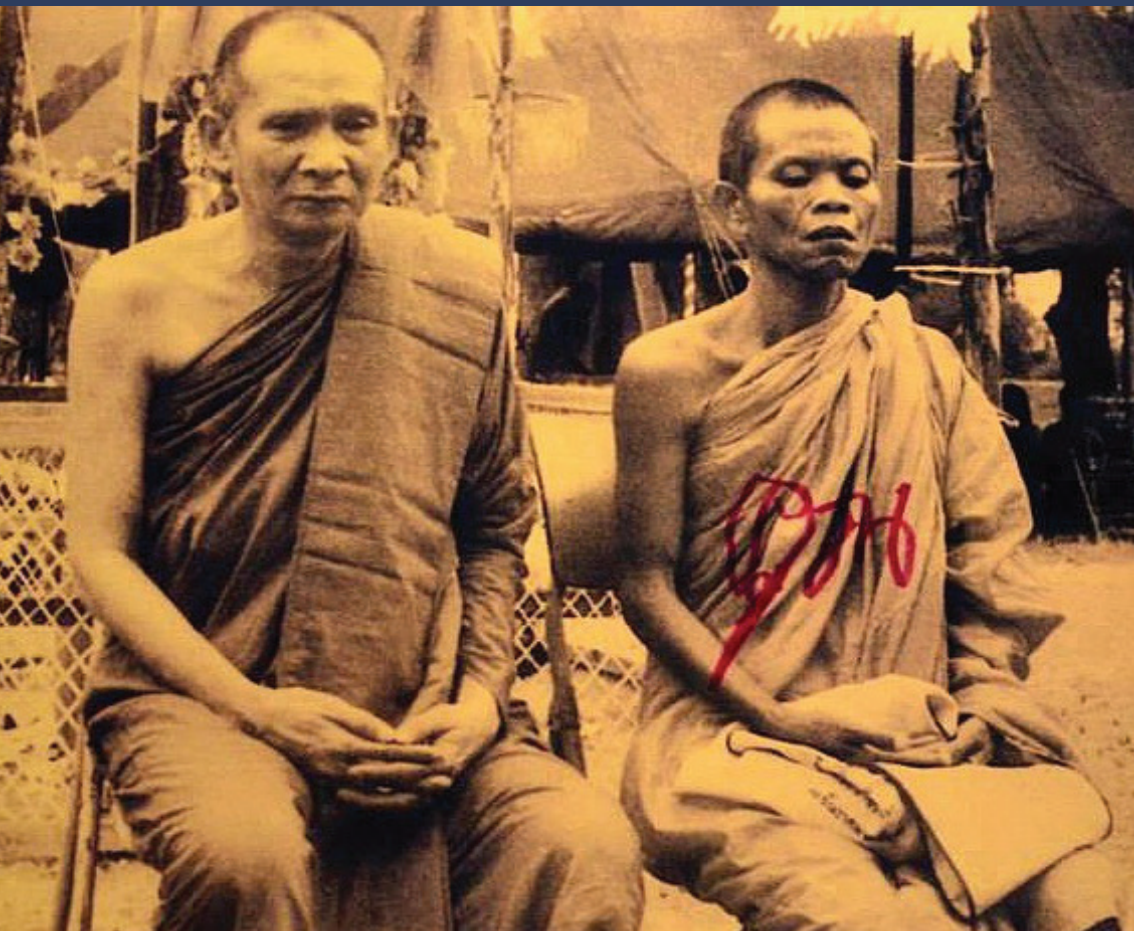
ในวัย ๑๖ ปี หลวงพ่อได้ออกจากวัดบ้านไร่ไปอยู่ในความอุปการะของนายชายและน้าสะไ้ หลวงพ่ออยากเป็นนักแสดงเพลงโคราช หรือที่เรียกว่าหมอลำ ตามความนิยมของหนุ่มสาวโคราชสมัยนั้น จึงได้เดินเท้า ๕ วัน ๕ คืน พร้อมคนในหมู่บ้านจำนวนหนึ่งไปยังบ้านมะระ ตำบลดอนชมพู อำเภอโนนสูง ฝากตัวเป็นลูกศิษย์ครูสน ได้ความรู้และบทเพลงเกี่ยวพาราสีจากครูมา ๑ บท จากนั้นได้ตัดสินใจลาครูกลับบ้าน

หลวงพ่อยากคบกับลูกหญิง นักเลงสมัยนั้นเป็นที่เกรงขามได้รับการยอมรับและยกย่องว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่จึงได้ลองคบกับนักเลงโตตามหมู่บ้าน นักเลงเหล่านั้นนอกจากจะทำตัวเกะกะระรานผู้อื่นแล้ว ยังลักขโมยสัตว์เลี้ยงอย่างวัวควายไปฆ่าชำแหละเนื้อมาแบ่งปันกันอีกด้วย แต่เดชะบุญที่หลวงพ่อมิจิตสำนึกที่ติงามสามารถแยกแยะความดี ความเลวได้ จึงไม่ได้ถลำตัวและรักษาตนได้รอดพ้นจากภัยอันตรายได้อย่างปลอดภัย

ชีวิตชาวนา

น้ำชายและน้ำสะไ้มีอาชีพทำนา เป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงกายเป็นหลัก หลวงพ่อได้ช่วยน้ำทั้งสองทำงานตามกำลังความสามารถโดยตลอด จนวันหนึ่ง ด้วยร่างกายที่ปวดระบมไปทั้งตัวจนสุดที่จะทนได้ จึงได้ทอดกายนอนพาดบนคันนา เป็นเวลานาน ได้ยินน้ำสะไ้พูดว่า “ถ้าไม่ไหวก็ไปบวชเสียไป” หลวงพ่อจึงตอบไปว่า “น้ำคอยดูเถิด หากฉันได้บวชแล้ว ขอรับรองว่าฉันจะไม่ยอมฉีกเป็นอันขาด จะบวชจนตายเลยแหละ”

ได้ร่มาสาวพัศตร

เมื่ออายุได้ ๒๑ ปี ได้อุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดถนนหักใหญ่ ตำบลกุดพิमान อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ในวันศุกร์ที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๗ ปิวอก พระอุปัชฌาย์ (พระครู

วิจารณ์ติกิจ) ให้ฉายาว่า ปริสุทโธ หลวงพ่อได้ศึกษาพระธรรมวินัยจากหลวงพ่อกงพุทธโสธร และเป็นศิษย์หลวงพ่อแดงที่มีชื่อเสียงด้านวิปัสสนากัมมัฏฐาน ซึ่งหลวงพ่อก็ตั้งใจฝึกปฏิบัติเป็นอย่างดีและสม่ำเสมอ

บวชตลอดชีวิต

ครั้งแรกตั้งใจจะบวชเพียง ๓ พรรษา แต่ภาพความยากลำบากในอดีตของตนเอง และผู้คนในบ้านเกิด ทำให้ต้องครุ่นคิดอยู่ตลอดเวลาว่า “ทำอย่างไรจะช่วยคนเหล่านั้นให้พ้นทุกข์ได้”

“อันตัวกูก็ต่ำต้อยน้อยค่าอย่างนี้ ถ้าชีกออกไปจะทำประโยชน์อะไรให้คนในแผ่นดิน ลำพังการเลี้ยงตัวเองก็จะเอาตัวไม่รอด แต่การบวชเรียนถือศีลอยู่ หากมีความรู้ มีคุณธรรม อาจจะช่วยเหลือเกื้อกูลพวกเขาให้พ้นวิบากกรรม ได้มากกว่า”

หลวงพ่อก็ได้ตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าจะอุทิศกายถวายชีวิตบวชเพื่อพระพุทธศาสนาตลอดไป

วัดบ้านไร่ : อดีตและปัจจุบัน

ในครั้งที่หลวงพ่อดำรงตำแหน่งหลวงพ่อดัง ท่านได้รับการสอนวิชาพุทธาคม และวิชาไสยเวทย์เพิ่มเติม หลวงพ่อดำรงตำแหน่งไปในพื้นที่หลายจังหวัดของประเทศไทย รวมถึงได้ธุดงค์ไปยังเขตประเทศลาวและกัมพูชาอีกด้วย ทั้งธุดงค์แบบรูปเดียวหรือมีสภธรรมิกแล้วแต่สถานการณ์ ครั้นถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๕ หลวงพ่อดำรงเดินทางกลับภูมิลำเนา และได้จำพรรษาที่วัดบ้านไร่มาโดยตลอด และตลอดระยะเวลาที่หลวงพ่อดำรงจำพรรษาที่วัดบ้านไร่ ได้อุทิศร่างกายและสติปัญญาพัฒนาให้วัดมีความเจริญรุ่งเรืองเพื่อให้ประชาชนซึ่งยากไร้ที่อาศัยอยู่โดยรอบวัดได้พ้นจากความทุกข์ยาก เป็นที่เลื่อมใสและศรัทธาของประชาชนทั่วประเทศ

การพัฒนาชุมชนรอบวัด

นอกจากวัดบ้านไร่แล้ว หลวงพ่อได้มีเมตตาเพื่อแผ่ถึงผู้ตกทุกข์ได้ยากทั่วประเทศ โดยได้สนับสนุนให้มีการสร้างอาคาร และสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ทั้งอาคารเรียน โรงพยาบาล รถยนต์ สระน้ำ มูลนิธิต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมาย จนมีอาจจำแนกรายชื่อได้หมดสิ้น และมีอาจประเมินค่าได้ เพราะมีมูลค่ามหาศาล

จนถึงปีพ.ศ. ๒๕๑๒ ได้ไปจำพรรษาที่วัดสระแก้ว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อความสะดวกในการรักษาอาการ

อาหาร หลังจากนั้นหลวงพ่อได้เมตตาเดินทางไปจำพรรษาในหลายจังหวัดทั่วทุกภูมิภาคให้ประชาชนทั่วประเทศ ได้มีโอกาสสร้างบุญสร้างกุศลอีกด้วย ก่อนที่หลวงพ่อก็จะเดินทางกลับวัดบ้านไร่อีกครั้งในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ และจำพรรษาที่วัดบ้านไร่จวบจนมรณภาพ

เมตตาจิตอันยิ่งใหญ่

เมตตา เมตตา และ เมตตา

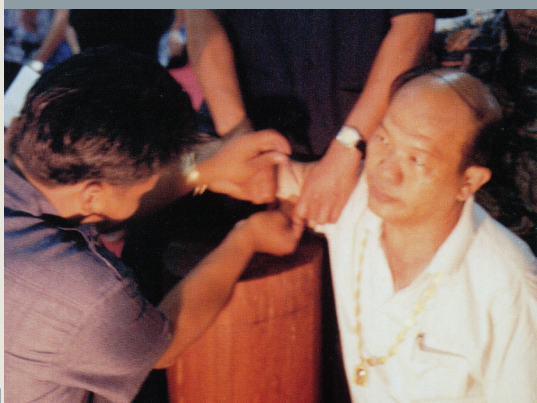
ใครขอร้องให้หลวงพ่ช่วยทำอะไร
ถ้าทำได้ ท่านก็เมตตาทำให้ทุกคน หลวงพ่อ
พูดว่า

“มันมาขอร้องงู ใหญ่ทำโน่นทำนี่
ให้กูเหยียบ กูก็เหยียบให้มัน จักกูจะคัด
ใจมันไปทำไม มันจะได้สบายใจ....”

แม้แต่วัตถุมงคลหลายประเภท
ซึ่งหลวงพ่เองไม่ได้มีเจตนาที่จะสนับสนุน
ในเรื่องนี้ แต่ถ้าหากทำแล้วประชาชนอยู่ดี
มีสุข หลวงพ่ก็ไม่ขัดใจใคร

ดังนั้น บ่อยครั้งที่ได้เห็นภาพ
หลวงพ่ฝังตะกรุด เคาะหัว เป่ากระหม่อม
เหยียบโหนดที่ดิน เจิมรถยนต์ เจิมอาคาร
บ้านเรือน และอีกมากมาย ที่หลวงพ่
เมตตาทำให้....

“คนเรา เมื่อมีเมตตาให้กับผู้อื่น
ผู้อื่นเขาก็จะให้ความเมตตาตอบสนอง
ต่อเรา ถ้าเราโกรธเขา เขาก็จะโกรธเรา
ตอบเช่นกัน ความเมตตานี้แหละคืออาวุธ
ที่จะปกป้องตัวเราเองให้ไปได้ตลอดรอดฝั่ง
เป็นอาวุธที่ใครๆ จะนำเอาไปใช้ก็ได้
จัดว่าเป็นของดีนักแล”

สมณศักดิ์

- ๑๒ สิงหาคมพ.ศ. ๒๕๓๕ : เป็นพระราชกณะชั้นสามัญฝ่ายวิปัสสนาธุระ
ที่พระญาณวิทยาคมเถร
- ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ : เป็นพระราชกณะชั้นราชฝ่ายวิปัสสนาธุระ
ที่พระราชวิทยาคม อุดมกิจจานุกิจจาทร
มหาคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี
- ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ : เป็นพระราชกณะชั้นเทพฝ่ายวิปัสสนาธุระ
ที่พระเทพวิทยาคม อุดมธรรมสุนทร ปสาท
กรวรกิจ มหาคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

อ้างอิง: พระเทพวิทยาคม (คุณ ปริสุทโธ) วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรีจาก [https://th.wikipedia.org/wiki/พระเทพวิทยาคม_\(คุณ_ปริสุทโธ\)](https://th.wikipedia.org/wiki/พระเทพวิทยาคม_(คุณ_ปริสุทโธ))

เอกลักษณ์ของหลวงปู่คุณ

คำพูด”กู มึง”

หลวงปู่ให้เหตุผลของการพูดคำนี้ว่า “กูแสดงให้เห็นว่า กูมีความจริงใจกับพวกมึง แสดงความเป็นกันเองรักใคร่ ชานี้ดสนม ไม่ต้องมีพิธีรีตอง พูดตรงไปตรงมา อย่างกู เรียกว่า ไฉนาย ก็แปลว่า กูรักกูเอ็นดู เหมือนลูกเหมือนหลาน ไม่เกี่ยวกับยศฐาบรรดาศักดิ์อะไร”

การนั่งยองยอง

หลวงปู่ให้คำตอบว่า “การนั่งยอง ๆ มันคล่องตัว สะดวกคล่องแคล่วรวดเร็ว การเคลื่อนตัวไม่ว่าจะลุก จะนั่ง เดิน ก็สะดวก และภูก็นั่งมาจนชิน รู้ซึ้งมันสบายดี”

เนื่องจากในสมัยก่อน ไม่มีโต๊ะ-เก้าอี้ มีแต่เสื่อหรือสาด แต่ถ้าไม่ได้ปูเสื่อนั่ง ก็จะนั่งยอง ๆ แทน

หลวงปู่คุณ ท่านยังมีเอกลักษณ์อีกหลายอย่าง ซึ่งล้วนสร้างความประทับใจแก่ปวงพุทธศาสนิกชน จนมีอาจนำมาบันทึกไว้ได้ทั้งหมด

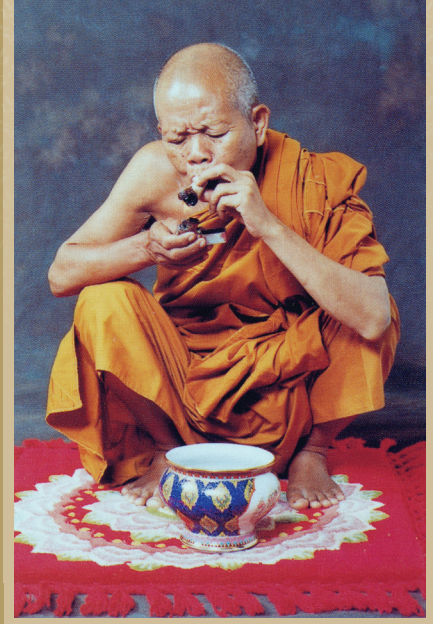

อาการอาพาธของหลวงปู่คุณ

นพ.พินิจชัย นาคพันธุ์ หนึ่งในทีมแพทย์ที่ได้ดูแลหลวงปู่ เล่าว่าโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา มีโอกาสได้ดูแลหลวงปู่ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ต่อมาปลายปี ๒๕๓๙ หลวงปู่มีภาวะหลอดเลือดหัวใจตีบตันจึงได้ทำบอลลูนหลอดเลือดหัวใจที่โรงพยาบาลศิริราช และต่อมาได้รับการผ่าตัดบายพาสหลอดเลือดหัวใจในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ จนอาการดีขึ้นตามลำดับ

ปีพ.ศ. ๒๕๔๗ หลวงปู่มีภาวะหลอดเลือดในสมองแตก ได้รับการผ่าตัดสมองฉุกเฉินที่โรงพยาบาลศิริราช ต้องพักรักษาตัวนานถึง ๓ เดือน ก่อนกลับไปฟื้นฟูร่างกายที่วัดบ้านไร่โดยหลวงปู่ยังมีกล้ามเนื้ออ่อนแรงหลงเหลืออยู่ จึงต้องใช้เก้าอี้รถเข็นในบางครั้ง ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ หลวงปู่เกิดภาวะติดเชื้อในปอด ต้องพักรักษาตัวที่ โรงพยาบาลมหาราชนานถึง ๙ เดือน จนถึง ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ จึงได้กลับไปพักรักษาตัวต่อที่วัดบ้านไร่โดยมีทีมสหวิชาชีพร่วมกันดูแลตลอด ๒๔ ชั่วโมงอย่างสมบูรณ์แบบที่ที่สุด จนวาระสุดท้ายของท่านเมื่อ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ท่านเกิดภาวะลมร้าวในปอดอย่างเฉียบพลัน ส่งผลให้ปอดและหัวใจหยุดทำงาน หลวงปู่คุณ ปริสุทฺโธ ได้มรณภาพอย่างสงบ เมื่อเวลา ๑๑.๔๕ น. ของวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สิริรวมอายุได้ ๙๑ ปี

การเลิกบุหรี่

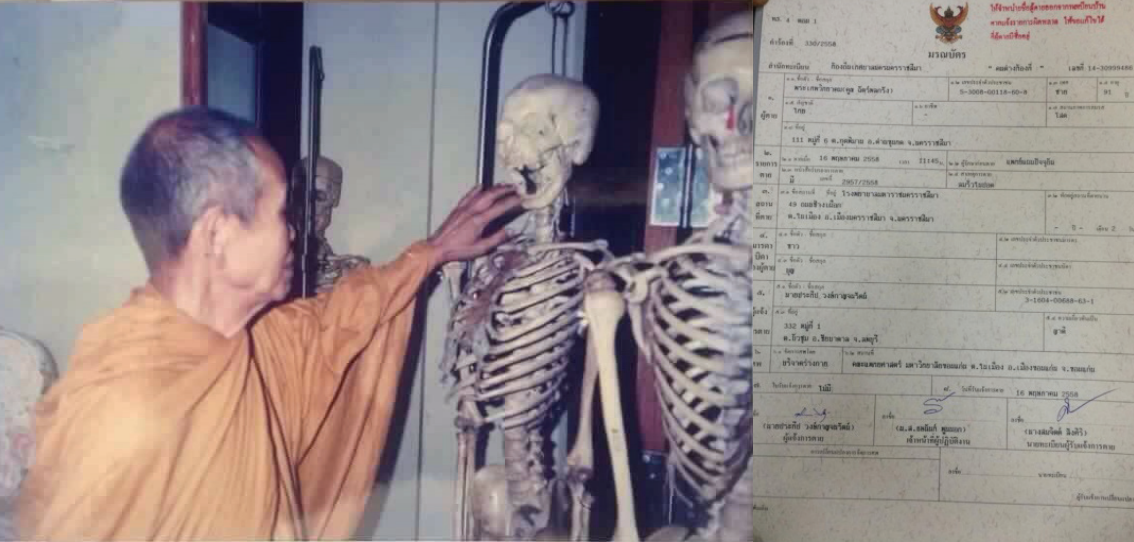
หลวงพ่อเริ่มสูบบุหรี่ (ยาเส้น) ตั้งแต่วัยรุ่น ตามค่านิยมในสมัยนั้น ในระยะหลัง ๆ มวนบุหรี่ของหลวงพ่อก็จะมีขนาดโตจนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว หลวงพ่อเล่าว่า **“ขณะสูบบุหรี่กำหนดจิตจนกว่าจะไม่มีควัน”**

ด้วยวัย ๗๕ ปี และสูบบุหรี่มานาน หลวงพ่อก็ได้เลิกสูบบุหรี่ตามคำแนะนำของแพทย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อเป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าการเลิกสูบบุหรี่นั้นสำคัญอยู่ที่จิตใจ **“ถ้าเราตั้งใจ ช่มใจเอาชนะตนเองแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะสำเร็จ การเลิกสูบบุหรี่ใคร ๆ ก็ว่ายาก แต่ก็สามารถเลิกได้”** (การสูบบุหรี่เป็นระยะเวลานานทำให้เกิดปัญหาสุขภาพต่อปอด มีอาการรุนแรงหลายระดับ ตั้งแต่เยื่อปอดติดเชื้อ อักเสบ ถุงลมโป่งพอง และมะเร็งปอด เป็นต้น)

บิณฑบาตบุหรี่

หลวงพ่อกุณกล่าวในโอกาสวันงดสูบบุหรี่โลกว่า.....

“อาตมาอยากจะบอกว่าถ้าเลิกได้เป็นสิ่งที่ดี แต่ก็เป็นเรื่องของแต่ละคนว่าอยากจะเลิกหรืออยากจะสูบบุหรี่ต่อไป ถ้าอาตมาห้ามได้ก็อยากจะห้ามไปถึงเรื่องยาบ้าด้วย”

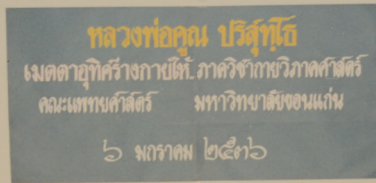
บำเพ็ญทานบารมีที่ยิ่งใหญ่

ด้วยการตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะเป็นครูใหญ่และทำพันธกรรมอันล้ำค่า

“เมื่อกุตตายแล้ว กุลลว่าศพ
ของกูนี้แหละจะเป็นภาระยุ่งยากของ
ลูกหลาน จะเกิดความสับสนวุ่นวาย
เพราะคนที่มาหากู ผากตัวเป็นศิษย์
มีมากมายหลายประเภท มีทั้งดีทั้งเลว
ละโมภ โลกมาก มาแสวงหาประโยชน์

ต่าง ๆ นานา โดยไม่กลัวบาปกรรม.....
จึงขอให้โรงพยาบาลมารับเอาศพไป
ภายใน ๒๔ ชั่วโมง และหลังจากสิ้นสุด
การศึกษาค้นคว้าแล้ว ก็ให้จัดพิธีบำเพ็ญ
กุศลศพเช่นเดียวกับศพของอาจารย์ใหญ่
ท่านอื่น ๆ....”

วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๓๖ หลวงพ่อกุณในวัย ๗๐ ปี พร้อมคณะลูกศิษย์ เดินทางจากวัดบ้านไร่ด้วยรถยนต์ไปจังหวัดขอนแก่น ด้วยจุดประสงค์ที่แน่วแน่จะบริจาคร่างกายเป็นครูใหญ่ที่ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีหัวหน้าภาควิชากายวิภาคศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ปัจจุบันรองศาสตราจารย์) ดอกเตอร์กิตติศักดิ์ ศรีพานิชกุลชัย พร้อมคณาจารย์ให้การต้อนรับ และนำหลวงพ่อดำเนินชมห้องปฏิบัติการการเรียนการสอนจากร่างกายครูใหญ่ ซึ่งหลวงพ่อดำเนินใจว่า **“กูจะขอเป็นครูใหญ่แบบให้ผ่า”** (ไม่เลือกแบบเป็นโครงกระดูก) จากนั้นหลวงพ่อดำเนินให้เขียนพินัยกรรมครั้งแรก (รหัสหมายเลข ๓๖/๐๐๖) หลังจากลงลายมือชื่อในพินัยกรรม หลวงพ่อดำเนินได้เปล่งวาจาว่า **“สำเร็จแล้ว”** ถึง ๓ ครั้ง

พินัยกรรมฉบับนี้ต่อมามีการแก้ไขเล็กน้อย เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓

การตัดสินใจทำพินัยกรรมยกสิทธิ์สังขารของท่านให้เป็นครูใหญ่ไม่ได้หมายความว่าหลวงพ่อกจะไม่คิดถึงความรู้สึกของญาติพี่น้อง ลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย ท่านกล่าวว่า

“ลูกหลานเอ๋ย ให้เขาไปเถอะ เขาจะได้เอาไปใช้เป็นประโยชน์...อย่าได้พิรีพิไรเหนียวรั้งไว้เลย.....”

วาจาที่ท่านเปล่งออกมานี้เป็นสิ่งที่ท่านได้ขออนุญาตต่อญาติพี่น้องลูกหลานวงศ์ตระกูลของท่าน แสดงถึงความเมตตาอย่างลึกซึ้งและเคารพต่อความรู้สึกของทุกคน ไม่ได้ตัดรอนต่อความรู้สึกอาลัยอาวรณ์ของญาติพี่น้องและลูกหลานแต่อย่างใด

รวมภาพแห่งความทรงจำ วันมรณภาพหลวงปู่คุณ

ยีนพ่อคุณละสังขารดวงมานทรุด
ปิมจะหยุดหายใจไปแรงสิ้น
ไอ้หลวงพ่อกุณลั่นทันแดนดิน
อัสสุรินจะผินหน้าพึ่งพาใคร

ไม่มีแล้วเกจิกล้ำวาจาชื่อ
หยัดยืนคือแรงศรัทธาพลาดิย
ต่อท่านผู้เปี่ยมเมตตาประชาไทย
โรงพยาบาลโรงเรียนใหม่ได้รับบุญ

สาธุชนภิกษุมาทุกสารทิศ
มาลัยประดิษฐ์บูชาท่านรังสรรค์หนุน
สำรวมจิตอธิษฐานกรานเทพจุน
ดล พ่อคุณ สงบ สง่า สวรรคาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ รุ่งแจ้ง ประพันธ์

วันเสาร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลา ๒๐.๐๐ น. ได้เคลื่อนสรีรสังขารของหลวงพ่อกุณ ออกจากโรงพยาบาลมหาราช นครราชสีมา ตามเส้นทางถนนมิตรภาพตลอดสองฟากทางมีประชาชนนั่งรอส่งสรีรสังขารของท่านโดยจุดรูปเทียนส่องสว่างเป็นการสักการะต่อดวงวิญญาณของหลวงพ่อ

เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ขบวนรถถึงอาคาร ๒๕ ปี มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มีผู้บริหาร บุคลากร จำนวนมากคอยต้อนรับ

เนื่องจากอาคาร ๒๕ ปีฯ นั้นคับแคบไม่สามารถรองรับพุทธศาสนิกชนจำนวน
มหาศาลที่จะเดินทางมาสักการะสังขารได้

ดังนั้น วันอาทิตย์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น.
จึงได้เคลื่อนสรีรสังขารหลวงพ่อกุณ ไปยังศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก
มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อบำเพ็ญกุศลและสวดพระอภิธรรม เป็นเวลา ๗ วัน
(๑๗ พฤษภาคม - ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๘) ตามที่ระบุไว้ในพินัยกรรม

**กราบอาลัยพระเทพวิทยาคม หลวงพ่อคุณ ปริสุทโธ
ในพระเมตตาอุทิศสรีระกายา เป็นวิทยาทาน
แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**

กราบ	แทบเท้า ด้วยเคารพ น้อมนบท่าน
อาลัย	ดาล เทวโชค วิโยคบุญ
พระเทพ	จร สู่สวรรค์ พลันอาตุร
วิทยาคม	เบื้องบุรพ พุนรำลึก
หลวง	ราชภูริ พร้อมพริ้ง ด้วยรักเทิด
พ่อคุณ	เปรี๊ยะ เวทประเสริฐ เลิศรู้ลึก
ปริ	วาร ไกลไกล ได้สำนึก
สุทโธ	ผลึก สอนสั่ง ลูกนังย็น
ใน	นอกเขต ขอบขันท์ ท่านไม่เว้น
พระเมตตา	โดดเด่น เป็นแผ่นผืน
อุทิศสรีระกายา	อาองค์ครั้น
เป็นวิทยาทาน	ลูกหลานขึ้น ได้เรียนรู้
แก่	กล้า วิชาชาญ “อาจารย์ใหญ่”
มหาวิทยาลัย	หญิงชายศิษย์ ตั้งจิตสู้
ขอนแก่น	คานใด ไปแกร่ง แรงทำนครู
แก่น	ดำรง “แก่นพ่อคุณ” เนาพูนนาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ รุ่งแจ้ง ประพันธ์

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ ๙ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ์ บดินทรเทพยวรางกูร ในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ และพระบรมวงศานุวงศ์ พระราชทาน พวงมาลาวางหน้าหีบศพ

ในระหว่าง ๑ ปีแรก ร่างกายของครูใหญ่หลวงพ่อกุณได้ถูกเก็บรักษาไว้ที่ห้องเก็บสรีระสังขารพระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อกุณปริสฺสุโท) อาคารเรียนรวม ชั้น ๗ ของคณะแพทยศาสตร์ เพื่อรอเวลาที่เหมาะสมในการประกอบพิธีการเรียนการสอน และได้เปิดให้บุคลากร ญาติ และศิษยานุศิษย์ประกอบพิธีทำบุญอุทิศส่วนกุศลเดือนละ ๑ ครั้ง ในวันพระ และวันสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับหลวงพ่อกุณ เช่น วันคล้ายวันเกิด วันมรณภาพ เป็นต้น

ในระหว่างที่ร่างกายของครูใหญ่หลวงพ่อกุณได้รับการเก็บรักษาไว้ที่ คณะแพทยศาสตร์เพื่อประกอบการเรียนการสอนนักศึกษา นั้น ถือเป็นการกิจที่ไม่สามารถเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าคารวะหลวงพ่อดี

ดังนั้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก คณะแพทยศาสตร์จึงได้จัดเตรียม สถานที่พิเศษด้านหน้าโรงพยาบาลบริเวณใต้ตึกผู้ป่วย ๒ จ ไว้ให้แก่ประชาชนผู้มีจิตศรัทธา ซึ่งมีจำนวนมากได้มากราบคารวะหลวงพ่อกุณโดยไม่เป็นการรบกวนการเรียนการสอน

การเรียนรู้การสอนจากร่างครูใหญ่หลวงพ่อดุณ

การเตรียมสรีรสังขารหลวงพ่อดุณเป็นครูใหญ่หลวงพ่อดุณ หลังจากทำพิธีขอมาต่อสรีรสังขารของหลวงพ่ที่อาคาร ๒๕ ปีฯ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แล้วอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของภาควิชากายวิภาคศาสตร์ได้ทำกระบวนการเตรียมร่างครูใหญ่และบรรจุสรีรสังขารหลวงพ่ไว้ในโลงเย็นเพื่อบำเพ็ญกุศลในช่วง ๗ วัน ที่ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์กาญจนาภิเษก จากนั้นได้เปลี่ยนไปใช้น้ำยาที่จัดทำขึ้นเฉพาะจนครบกำหนดระยะเวลา ๑ ปี

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์และศิษยานุศิษย์รวมทั้งประชาชนทั่วไปได้จัดทำบุญครอบรอบ ๑ ปีการมรณภาพของหลวงพ่ และเป็นวันที่ได้นำร่างของท่านขึ้นโต๊ะผ่าตัดเพื่อเตรียมการให้นักศึกษาได้เรียนรู้ต่อไป

เพื่อให้เกิดประโยชน์
สูงสุดจากการเรียนการสอน
โดยร่างของหลวงปู่ ภาควิชา
กายวิภาคศาสตร์จึงเห็นสมควร
ใช้ร่างของหลวงปู่เป็นร่าง
สาธิตโดยอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ
และมีประสบการณ์ เป็นผู้
ทำการผ่าตัดร่างของท่าน
ให้เห็นโครงสร้างอวัยวะต่าง ๆ

ภายในร่างกาย และนักศึกษาคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่นและสถาบันใกล้เคียง
จะได้มาใช้ร่างของหลวงปู่ในการศึกษา โดยจะจัดให้นักศึกษาหมุนเวียนเข้ามาศึกษา
ตามเวลาที่กำหนดเป็นเวลา ๒ ปี มีนักศึกษาที่ได้ประโยชน์เรียนรู้จากร่างกายหลวง
ปู่จำนวนมากกว่า ๑,๐๐๐ คน

ก่อนจะเริ่มการเรียนการสอนทุกครั้ง นักศึกษาทุกคนจะกล่าวคำขอขมา
ต่อครูใหญ่ ดังนี้

มหาเถร ประมาเทนนะ ทวารตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุเม ภันเต
มหาเถร ประมาเทนนะ ทวารตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุเม ภันเต
มหาเถร ประมาเทนนะ ทวารตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุเม ภันเต
ข้าพเจ้า กราบขอขมา พระเดชพระคุณ พระเทพวิทยาคม (หลวงปู่คุณ ปริสุทโธ) หากมี
สิ่งใดที่ข้าพเจ้า เคยประมาท พลาดลั้งไป ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ด้วยความขาดสติ

รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี

ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต ก็ดี

ขอพระเดชพระคุณ พระเทพวิทยาคม (หลวงปู่คุณ ปริสุทโธ)

โปรดอโหสิกรรม และงดโทษล่วงเกินนั้น ให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ...

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอนในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ ระหว่างรอทำพิธีพระราชทานเพลิงครุใหญ่เป็นกรณีพิเศษวันที่ ๒๑-๓๐ มกราคม ๒๕๖๒ ภาควิชากายวิภาคศาสตร์ และศึกษานุศิษย์ได้ร่วมกันสวดมนต์และนั่งสมาธิเพื่อปฏิบัติบูชาถวายแด่หลวงพ่อกุเณรวันพฤหัสบดีตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา

งานพิธีพระราชทานเพลิงครุใหญ่ได้จัดขึ้นตามความประสงค์ของหลวงพ่อกุเณรวันไว้ในพินัยกรรม คือ

“...เมื่อสิ้นสุดการศึกษาค้นคว้าของภาควิชากายวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นแล้ว ให้จัดโดยเรียบง่าย ละเว้นการพิธีสมโภชใด ๆ และห้ามมิให้ขอพระราชทานเพลิงศพ โกฏฐิ และหรือพระราชพิธีอื่น ๆ เป็นกรณีพิเศษ เป็นการเฉพาะ โดยให้คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น กระทำเช่นเดียวกับการจัดพิธีศพของอาจารย์ใหญ่นักศึกษาแพทย์ประจำปี ร่วมกับอาจารย์ใหญ่ท่านอื่น แล้วเผา ณ ฌาปนสถาน วัดหนองแวงพระอารามหลวง ต.ในเมือง อ.เมือง จ. ขอนแก่น หรือวัดอื่นใดที่คณะแพทยศาสตร์เห็นสมควร และเหมาะสม โดยทำพิธีเผาให้เสร็จสิ้นที่ จ.ขอนแก่น แล้วอัฐิเถ้าถ่านและเศษอังคารทั้งหมดให้คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น นำไปลอยที่แม่น้ำโขง จังหวัดหนองคาย ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสม”

ด้วยวัยถึง ๙๑ ปี ร่างของหลวงพ่อกุเณรสามารถแสดงให้เห็นโครงสร้างต่าง ๆ ที่มนุษย์มีอยู่ได้อย่างชัดเจน หลวงพ่อกุเณรได้มอบสิ่งที่ท่านมีอยู่เป็นสิ่งที่สุดท้ายให้กับมวลมนุษยชาติผ่านนักศึกษาผู้เป็นลูกศิษย์ของท่าน จึงกล่าวได้ว่าท่านเป็นครูผู้ให้อย่างแท้จริง

โอวาทธรรม

๑๒ คำสอนที่จะคงอยู่ในใจตลอดไป

หลวงพ่отเทศนาเป็นคำพูดตรง ๆ แทรกธรรมง่าย ๆ ที่ประชาชนทั่วไปฟังแล้วเข้าใจได้ในที่นี้ไม่สามารถสาธยายได้หมด จึงขอยกตัวอย่างเพียงสังเขป ๑๒ เรื่อง

๑. ก่อนสอนคนอื่นต้องสอนตัวเองก่อน

“มันต้องสอนตัวเองก่อน จะแนะนำอะไรเขาตัวเองทำให้เขาดูตัวอย่างก่อน เช่น สอนให้เขาบริจาคทานตัวเองต้องบริจาคเสียก่อนด้วยจึงจะถูก ใครมันจะไปเชื่อ เชื่อไม่ได้ ต้องทำให้เขาดูก่อนสอนตัวเองก่อน ถึงค่อยไปสอนคนอื่น จะทำอะไรทุกอย่างมันต้องทำให้เขาดูก่อนเขาจึงจะเชื่อ... อย่างพระสงฆ์ อย่าดีแต่ไปสอนคนอื่น สอนตัวเองบ้างเถอะน่าสอนคนอื่นอย่างน้ำไหลไฟดับ แต่ตัวเองไม่สอน บอกให้เขาบริจาคเท่านั้นเท่านั้นแต่ตัวเองไม่ทำให้เขาดูก่อน หรือจะเป็นครูอะไรก็ตาม.. เป็นครูนาฏศิลป์ก็ต้องรำเป็น... หรือเป็นครูอะไร ๆ ก็ต้องทำเป็นก่อนทั้งนั้น

พระพุทธองค์ก็เหมือนกัน สอนตัวเองได้แล้ว ท่านเอาชนะตัวเองได้แล้วจึงได้เสด็จออกไปเทศนาโปรดปัญจวัคคีย์และเวไนยสัตว์”

๒. ความประมาทเป็นบ่อเกิดแห่งความตาย

หลวงพ่อมักจะให้ข้อคิดกับคนที่เอาจริงมาให้ท่านเฝ้ามองว่า

“การขับรถอย่างระมัดระวังไม่ประมาท สำคัญกว่าการเฝ้ามอง อย่างโบราณท่านว่า ระวังไม่ดูตาม้าตาเรือก็ชนกันตาย การขับรถจะต้องดูทาง ถ้ามันคดโค้งจะต้องระมัดระวัง”

“ถ้าประมาทเมื่อใดก็ตายเมื่อนั้น เพราะฉะนั้นทำอะไรทุกอย่าง ทำให้ดีอย่าได้ประมาท อย่าผิดผ่อน ถ้าประมาทแล้วนึกได้ทีหลังจะเสียใจ”

๓. บ้านเราจะเจริญได้ไม่ยาก หากคนไทยมีศีล ๕ ประจำใจ

หลวงพ่อกำลังสอนสำหรับพุทธศาสนิกชนคนไทยได้ยึดถือปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า สั้นๆ เข้าใจง่าย ๆ ว่า

“ละทำชั่ว ทำดี มีศีลธรรมประจำใจ”

ซึ่งถือเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนานั่นเอง

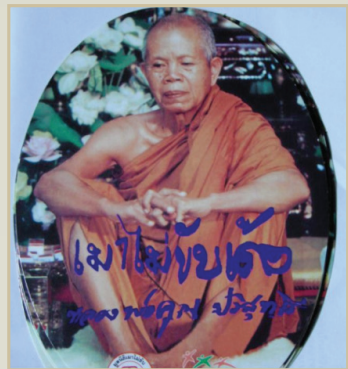
ท่านมักกล่าวอยู่เสมอว่า

“อยากที่บ้านเราเจริญนะ ไม่ยากหรอก ตั้งอยู่ในองค์ปัญจะทั้ง ๕ คือ รักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ ไม่ให้ขาด อย่าให้ต่างพร้อย เป็นมนุษย์สุดประเสริฐ หรือใครก็ตาม แม้แต่พระ เราก็ต้องรักษาศีล ๕ ถ้าไม่มีศีล ๕ ประจำใจ ไม่ว่าพระรูปใดรูปหนึ่งก็เป็นพระไม่ได้เหมือนกัน”

๔. กุหังหวัมิง

โครงการรณรงค์ ขับขี่ปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย **“หลวงพ่อกุณ กุหังหวัมิง”** เป็นการรณรงค์ตามเจตนาของหลวงพ่อกที่ท่านได้เคยส่งความห่วงใย ถึงศิษยานุศิษย์และลูกหลานที่ใช้รถจักรยานยนต์ทุกคน โดยท่านมีเมตตาจนกระทั่งให้ข้อความ **“กุหังหวัมิง”** ด้วยลายมือของท่านเองแก่มูลนิธิมาไม่ขับ เพื่อนำไปใช้รณรงค์ต่อไป

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมากเพราะมีนักศึกษาไม่สวมหมวกนิรภัยและได้รับอุบัติเหตุทุกปี จึงได้มีการติดป้ายรณรงค์ทั่วบริเวณมหาวิทยาลัย รวมทั้งรณรงค์ผ่านสื่ออื่น ๆ ด้วย

๕. บาปบุญมีจริง

“...กูไม่มีอะไรจะสอนพวกมึงหรอก....
กูมีแต่จะให้ละชั่ว ทำดีกันเท่านั้นแหละ บุญบาป
มีจริงลูกหลานเอ๋ย ให้เชื่อว่าบุญมีจริง บาปมีจริง
ให้ละชั่ว ทำดี มีศีลธรรมประจำใจ บุญเห็นกับตา
บาปเห็นกับตา... รักตัวกลัวภัยอย่าทำชั่ว ให้ตั้ง
อยู่ในเมตตา”

“คนนับถือศาสนาพุทธ ไม่ต้องเชื่ออะไร
เชื่อบุญมีจริง บาปมีจริง ก็ใช้ได้ เท่านั้นพอ
ไม่ต้องทำอะไร”

“พ่อแม่อยู่บนบ้าน มึงไม่ทำบุญเลย มึงควรทำบุญทุกวันก็จะได้มาก
มึงอย่ามัวรอทำบุญ ๑๐๐ วันมึงจะได้สักเท่าไร”

“ขึ้นชื่อว่าบุญ มีอะไรก็ทำไป อย่าไปเลือกว่าบุญมากบุญน้อย ทำไปก็มากเอง”

๖. จงทำหน้าที่ตนเองให้ดีที่สุด

หลวงพ่อมักกล่าวเตือนสติบุคคลหลาย ๆ สาขาอาชีพ ทั้งข้าราชการ นักการเมือง
เอาไว้ว่า...

“ลูกหลานเอ๋ย... การทำหน้าที่คือการปฏิบัติธรรม จงทำหน้าที่ของตนเอง
ให้ดีที่สุด อย่าได้ทุจริตต่อหน้าที่เลย”

“กูเป็นพระไทย พ่อแม่ของกูก็เป็นคนไทย กูก็เป็นเจ้าของแผ่นดินไทย
คนหนึ่งเหมือนกัน กูก็รักแผ่นดินไทยไม่น้อยกว่าคนอื่น อะไรไม่ดีกูก็ติ อะไรไม่ถูก
กูก็ว่า กูจะไม่เฉย ๆ เหมือนหลาย ๆ คนเฉย เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องของตัว”

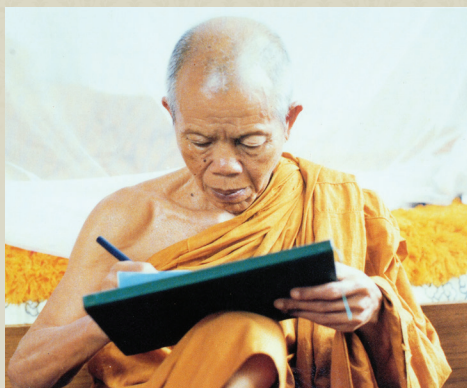
“.....ทุกวันนี้ดู ๆ แล้วคนชั่วจะมีมากกว่าคนดี พระอย่างกูอาจจะไม่ดี
กว่าพระองค์อื่น ๆ นะ ก็เพียงแต่กูไม่เก็บสะสมทรัพย์สิน เงินทองที่ญาติโยมถวายมา
กูก็ไปทำบุญสร้างสาธารณประโยชน์อีกทอดหนึ่ง”

๗. รู้จักพอ

ในวัตรปฏิบัติของหลวงพ่อกุณหลายประการที่เป็นการสอนธรรมโดยทางอ้อม เช่น การรับเงินจากญาติโยมที่มาบริจาคให้ท่านนำไปสร้างสาธารณกุศล ท่านจะหยิบเพียงใบเดียวและเป็นใบที่มีค่าน้อยที่สุด หลวงพ่อบอกว่าที่ทำเช่นนี้เพราะ....

“**กูให้มึงรู้จักพอ เพราะ**

ผู้คนหาเงินมาด้วยความยากลำบาก ยิบทั้งหมัด จะเป็นการเอาเปรียบหยาดเหงื่อแรงงานของญาติโยม เราต้องมีเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เขาให้เท่าไรก็เอาเท่านั้น มันเป็นไปไม่ได้ อย่าเอามากหลาย หลานเอ๊ย โลกของคนเรา ร้อยล้าน พันล้านก็ไม่พอ ให้รู้จักว่าพอกันซักทีซี้ พูดว่า “พอ” กันซักที การรับบริจาคเพียงส่วนหนึ่งของกฐินี่เป็นการเตือนสติและสอนพุทธศาสนิกชนทั้งหลายว่าให้รู้จักพอ อย่าโลภมากหรือให้ลดความโลภ ความอยากได้ของคนอื่น อย่าเปิดเปิ่นเอาจรตเอาเปรียบซึ่งกันและกัน”

๘. การให้

ด้วยบารมีของหลวงพ่อกุณ เมื่อตั้งใจจะสร้างอะไร สิ่งนั้นย่อมสำเร็จ คือจะมีผู้บริจาคสมทบอย่างมากมาย เคยมีผู้สอบถามเรื่องนี้ หลวงพ่อหัวเราะพร้อมบอกว่า... “เราต้องให้เขาก่อน แล้วเขาก็จะให้เราทีหลัง และเมื่อเราได้รับการบริจาคมาแล้ว เราควรที่จะทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ไม่ใช่หวังเก็บหวังรวยแต่อย่างเดียว มันไม่ใช่วิสัยของเพศสมณะ เมื่อเขาเห็นเรานำไปทำประโยชน์ เขาก็ยิ่งแต่จะมาช่วยเรา ถ้าเราไม่นำไปทำบุญให้เขาต่อ เขาจะได้บุญอะไร”

๙. ภูมิทุกอย่างแล้ว

เมื่อหลวงพ่อกลับวัดบ้านไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ วัดมีสภาพทรุดโทรมมาก เมื่อหลวงพ่อกลับมาถึงญาติโยมก็กันห้องให้หลวงพ่อยืนในกุฏิหลังที่ดีที่สุด แต่หลวงพ่อบริสุทธิ์และบอกว่าจะอยู่ที่เพิงเล็กๆ ด้านซ้ายของศาลา ซึ่งเป็นที่เก็บของ หลวงพ่อพูดว่า

“กูจะอยู่ตรงเพิงศาลานี้แหละ ถ้าใครมาหากูก็ไม่ต้องเดินไกล ช่วยกันเก็บของให้สะอาดก็แล้วกัน สมบัติภูมิเสียสิ้น หมอนใบ”

ลูกศิษย์ถามด้วยความห่วงใยว่า หลวงพ่อต้องการอะไรอีกไหม หลวงพ่อตอบว่า

“กูไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว เพราะภูมิทุกอย่างแล้ว”

ลูกศิษย์ก็สงสัยเพราะไม่เห็นหลวงพ่อมืออะไร จึงถามว่า

“หลวงพ่อบอกว่ามีแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง หมายความว่าอย่างไรครับ”

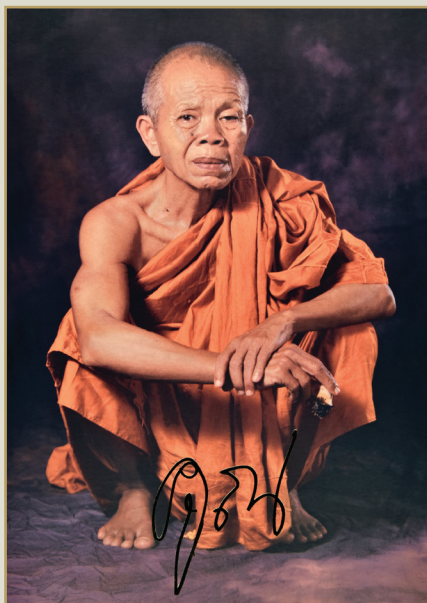
หลวงพ่อยิ้มอย่างอารมณ์ดี แล้วตอบว่า

“กูก็มีความเพียร ความสมณะ ความศรัทธา มีเมตตา มีศีล มีความรักเพื่อนมนุษย์และมีธรรมในหัวใจ”

๑๐. การชนะตนเอง

หลวงพ่อกับให้สัมภาษณ์ภายหลังจากกลับจากรักษาอาการอาพาธ ณ โรงพยาบาลรามารามธิบดี

“กุติใจที่....ทุกคนมาต้อนรับและห่วงมาตลอด ทั้งที่ไปเยี่ยมกูที่โรงพยาบาล กูไม่ตายด็อก ก็ยังอยู่กับพวกมึงได้อยู่ แต่กูขอให้พวกมึงที่ห่วงใยกูจริง ๆ แล้วละก็จงหมั่นสร้างคุณธรรมรักษาศีล มีเมตตาธรรม สร้างบุญกุศลให้มาก ๆ กูช่วยพวกมึงไม่ได้ด็อกอย่างเก่งกูก็ไปส่งพวกมึงยังมั่งได้เท่านั้น

ถ้าทำดีก็ไปสู่สุคติ ถ้าไม่ดีก็ไปสู่ทุคติ ถ้าบอกให้ทำดีจะไปสู่สุคติ เรื่องหมอม้ามไม่ให้สู้บุญหรืนั้น ความจริงก็ไม่ต้องให้หมอม้ามพูดตอก เพราะกุศุตยามาแล้วถึง ๖๒ ปี กุจะละก็ได้ ระยะเวลา ๖๒ ปี กุศุตยาดิ ๆ มวนโต ๆ หมอให้กุละ กุก็จะละ แต่ถ้าใครมาหากู จะตุดกูก็ไม่ว่าอะไร ”

(เดลินิวส์: ๘ มกราคม ๒๕๔๐)

๑๐. การด่าลูกเป็นอับมงคล

หลวงพ่อกุณกล่าวให้พรเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๐

“กูเองก็ขอให้เด็กไทยทุกคนจงประพฤติตัวให้เหมาะสมกับที่เรเป็นชาติไทย พวกลูก ๆ หลาน ๆ ก็ขอให้ตั้งใจเล่าเรียนศึกษาหาความรู้ใส่ตัวเองเอาไว้เมื่อเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ก็จะมีวิชาหากินกับเขา อย่าได้เป็นเด็กเกเร ให้รู้จักรักพ่อแม่ เขาสั่งสอนบอกอะไรก็ให้เชื่อฟัง.... ”

“ทางพวกพ่อแมก็สั่งสอนให้ลูก ๆ ถ้าจะเอ่ยคำสอนไหน ก็อย่าไปพูดว่า ลูกคนนี้ดี๊อ ลูกคนนี้นั้น ลูกคนนี้ซน ลูกคนนี้บอกลยากสอนยาก เพราะมึงไปว่ามันมาแต่เล็ก ๆ มันเป็นอับมงคล และจะส่งเสริมให้ลูกของมึงดี้อจริง ๆ พวกมึงต้องพูดคำว่าเป็นคนดี บอกร่าย สอนง่าย ไม่เคยเกเร ให้พูดกับลูกๆ แต่สิ่งตีๆ มันจะได้เป็นมงคลและมันก็จะได้จดจำเอาไว้ มึงทำตามกูบอกเด้อ ลูกหลานเอ๊ย”

๑๒. อย่างมลาย

“พวกมึงมาขอโชคพร กูก็ให้พรและเคาะหัว แต่เรื่องเลขเด็ดไม่มีให้ใครตอกอย่าไปงมมายเอาเงินไปซื้อเลขห่วยกันเลย เก็บเงินไว้ซื้อกับข้าวดีกว่า”

(เดลินิวส์: ๒๕ กันยายน ๒๕๔๑)

กรณีข่าวเลขเด็ดอายุของหลวงพ่อกุณ ที่สร้างความสนใจให้กับนักเสี่ยงโชคทั่วประเทศ ทำให้ผู้สื่อข่าวพยายามติดต่อขอสัมภาษณ์หลวงพ่อตลอดวัน แต่หลวงพ่อไม่วางเพราะรับแขกไม่ขาดสาย จนไม่ได้พักผ่อน หลวงพ่อกุณก็ได้พูดเตือนสติไปถึงนักเสี่ยงโชคเพียงสั้น ๆ ว่า “กูไม่อยากพูดอะไรทั้งนั้น ไม่อยากให้ลูกหลานมันงมมายเกินเหตุ ใครจะโชคดีแล้วแต่โชควาสนา”

(เดลินิวส์: ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒)

คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกงานครูใหญ่

ที่ปรึกษา

๑. พระครูศรีปริยัติวิสุทธิ(โกวิท) รองเจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมา วัดด่านใน
๒. นายสุนทร จิตต์อานวยวัฒนา
๓. นางสาวจุฬาริสา พิสุทธิชาติ
๔. นายอนันต์ พูลสวาย
๕. นายธวัช เรืองห่วย
๖. นายนรากร มหันทน์
๗. นางสาววัชรีย์ ไทยพิทักษ์กุล
๘. นายสมบุญ สดถิอนันต์
๙. นางวิภาพรรณ สดถิอนันต์

ประธานอนุกรรมการ

รองประธานอนุกรรมการ

อนุกรรมการและเลขานุการ

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อนุกรรมการ

๑. รองศาสตราจารย์วรุฒิ วรพุทธพร
๒. รองศาสตราจารย์จริยา อ่ำคา เวลบาท
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รยกร รยง ทุมแสน
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมา อมาตยคง
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพพร เตชะทวิวรรณ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทน์ แสนนางรอง
๗. นายวันชัย กาญจนรัตน์
๘. นางบุษกร อุตสาหกิจ
๙. นางสาวพัทธ์พิชญา พิชญวนิชย์
๑๐. นางสาวลักษิกา ดาศรี
๑๑. นางสาวปณณนุช ฉัตรเสถียรศักดิ์
๑๒. นายณัฐชนนท์ ศรีสนาย
๑๓. นายทวูธ รัตนทิพย์
๑๔. นางวิไลยพุด ชินคำหาญ
๑๕. นายถิรวัฒน์ กุญแจทอง
๑๖. นางสาวฐิติวัลค์ บุญจันทร์
๑๗. นางสาวพรนภา พันธักดิ์วงษ์
๑๘. นางสาวสุธิมนต์ เมธาเพิ่มสุข
๑๙. นางสาวจุฬาลักษณ์ เครือเพียกุล
๒๐. นางสาวปริยากร เกตุภูเขียว
๒๑. นางสาวภริษา รังสี
๒๒. นายชูชนะ อุดกปัญญกุล
๒๓. นายอภิสิทธิ์ อินทรวงษ์โชติ
๒๔. นายพีรพัศ ศรีนิล
๒๕. นายธีรภัทร เหลืองชนะผล
๒๖. นายวุฒิชัย รักญาติ
๒๗. นางสาวศศิณา โคตรสมบัติ
๒๘. นางสาวชุตติมนต์ ดลนิมิตสกุล
๒๙. นางสาวสิริกร กิจกมลเสวต
๓๐. นางสาวธัญพร กิตติสาร
๓๑. นางสาวรัฐญา ทับทิมโกลกุล
๓๒. นางสาวชินิมา ธนเกษมสุขกุล
๓๓. นางสาวฐิติกานต์ บุญเจริญ
๓๔. นายกันตพงศ์ ไพบุลย์ศิริจิต
๓๕. นางสาวนงนภัสม วัชรคุปต์
๓๖. นางสาวกานดา รุ่งรังสี
๓๗. รองศาสตราจารย์สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์
๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนงค์ รุ่งแจ้ง
๓๙. รองศาสตราจารย์วิไลวรรณ หม้อทอง
๔๐. รองศาสตราจารย์พิพัฒน์พงษ์ แคนลา

พระ	สถิตแห่งเนื้อ	นาบุญ
เทพ	อุโฆษสังฆคุณ	แซ่ซ้อง
วิทยา	ประสิทธิจิน	เจือโลก เลิศแฮ
คม	ค่าควรคิดถ้อง	ถ่องแท้ทางธรรม
	หลวงพ่อกำเนิดด้าว	ขุนทด
คุณ	ค่าศักดิ์สิทธิ์พจน์	กล่าวถ้อย
ปริ	วารพระสุคต	สาวก เลิศนอ
สุทฺธ	สุตภิเลสร้อย	สุดสิ้นมลทินเฮย
	เปรียบบริตนะ	เปรยยิ่งแก้ว
สูงค่า	วิสุทธิดี	ผ่องแผ้ว
ของ	เกจิবারมี	หลวงพ่อกุณา
ชาวพุทธ	ศรัทธาแล้ว	เพริศแพรวพิสิษฐพร
	คำสอน ภิกษุผู้	ดัดฉันท์
หลวงพ่อกำ	ประสิทธิ์สรรพ	ศาสตร์ชี้
ยังสถิต	ปัจจุบัน	ถาห่อน หายแล
เป็นสรณะ	ถึงบัดนี้	บัดหน้ารินทร์เกษม

นศ.พ.ณัฐภพ ปิ่นกะตาโพธิ์ ประพันธ์

ภาพจำลองสถาปนสถานชั่วคราววัดหนองแขวงพระอารามหลวง
งานพระราชทานเพลิงศพครูใหญ่เป็นกรณีพิเศษ พระเทพวิทยาคม (หลวงพ่อคุณ ปรีสุทธี)
ณ บริเวณใกล้พุทธมณฑลอีสาน ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

สิ้นเชื้อ ไม่เหลือเศษ

เป็นการตีความตามเจตนารมณ์ในพินัยกรรมของหลวงพ่อ

สิ้นเชื้อ

ไม่เหลือเศษ

สิ้นเชื้อไม่เหลือเศษ

หมายถึง กิเลสต่าง ๆ สิ้นไปหมด ไม่เหลือเชื้อที่จะทำให้เกิดได้อีก
หมายถึง เชื้อจะเกิดอีกก็หมดสิ้นไปแล้ว แม้เศษต่าง ๆ
คือ เศษเจ้าด่านก็ดี กระดุก หรืออัฐิ ก็ดี ก็ไม่มีเหลือไว้เลย
จึงไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่ คงเหลืออยู่แต่แก่น คือความดีล้วน ๆ
ให้อนุชนคนรุ่นหลังได้ระลึกถึงสืบไป ตราบนานเท่านาน....